



El manifest de Barcelona dibuixa com se sent i com vol ser el públic teatral

El desig de formar part de l'espectacle marca el Congrés Internacional d'Espectadors de Teatre

MAGÍ CAMPS
Barcelona

El públic de teatre no és un subjecte passiu. Aquesta era una de les idees força amb què la professora australiana Katya Johanson, experta en públics, va obrir dilluns les tres jornades del I Congrés Internacional d'Espectadors de Teatre, organitzat per Àfora Focus i comisariat per Pepe Zapata. I les conclusions, plasmades en el *Manifest de Barcelona sobre els espectadors de teatre*, així ho han corroborat.

Durant aquests tres dies de conferències, debats i tallers, els espectadors que han assistit, provinents dels cinc continents, han reflexionat sobre el paper del públic davant d'una obra de teatre. Un paper que s'ha demostrat molt més actiu del que es podria pensar en primera instància. Al manifest hi ha conclusions, però també alguns interrogants, preguntes obertes que s'hauran d'anar responent en futures convocatòries.



FOCUS

Daniel Martínez de Obregón

El document final, amb tres parts, va ser llegit per representants del col·lectiu. La primera són les preguntes raonables, com ara: "Què uneix els espectadors? Qui és l'espectador perfecte? Soc un espectador autèntic si l'espectacle que veig no em remou? Qui ens representa a l'escenari? A qui representem

nosaltres? Què espera l'artista de nosaltres després que veiem l'obra? Una obra hauria de provocar debat o potser només entreteniment?..."

A la segona part, hi apareixen les creences, que responen algunes de les preguntes: "Crec que tothom és espectador. Crec que cada espectador té expectatives. Crec que els artistes tenen la responsabilitat de respondre a aquestes expectatives. Som espectadors i creadors alhora. Jo, com a espectador, crec que el teatre sempre em fa sentir diferent de quan entro a quan en surto. Ser públic és ser part d'una comunitat, no només és pagar per veure alguna cosa..."

I en tercer lloc, els desitjos al voltant de la figura del públic i de la seva participació en les produccions escèniques, com ara: "Els espectadors han de ser capaços d'influir en l'art que veuen; hauria d'anar més enllà del mercat comercial".

El congrés va acabar amb una visita al Gran Teatre del Liceu i amb l'assistència a l'estrena al Romea de *Paraíso perdido*, l'adaptació que Helena Tornero ha fet del poema de John Milton, protagonitzat per Pere Arquillué i Cristina Plazas, dirigits per Andrés Lima. De fet, tot el congrés s'ha celebrat amb el monticle del decorat d'aquest muntatge al fons de l'escenari del teatre del carrer Hospital. A la clausura de les jornades, el president del grup Focus, Daniel Martínez de Obregón, va anunciar la segona edició del Congrés Internacional d'Espectadors de Teatre per a la tardor del 2024, de manera que s'estableix un caràcter bienal.●